

Часто ся разговарямы за Българскыи Словяне, отъ кон сега ся останали яко малцима; напротивъ, не си даже припомиямы за многочисленное Словянско племе що наседава: цѣла Българіѣ, Македоніѣ, Оракиѣ, разны страны въ Тессаліѣ, Албаніѣ и почти цѣлой Бессарабіѣ. Азъ думамъ за Българскій народъ.

Еще въ 1771 годниѣ Шлецеръ доказвалъ, че е необходимо за сички Европейски учены мъжи да имѣтъ едниѣ грамматицѣ и рѣчникѣ Български « Двѣ тыя, казвалъ той, треба да сѣ за « исторія весма важны. Може бы въ языка днешныхъ Българъ да сѣ уцѣлѣли думы, кон бы « ны договѣдили, какъвъ народъ сѣ были древны тѣ не Словянскы Българы.

Всѣкій бы ся съгласилъ съ исканье Шлецеро, като за единъ Европейски ученъ мъжъ, да е основателно мнѣніе му, за това повече, защо изъ всички Словянскы племена едни само Българы не сѣ имали ни своѣѣ грамматицѣ, ни свой словарь; ако той и напраздно ся надѣялъ въ Българскомъ языкѣ да найде пѣтеки и бѣлезы на нѣкои Българе не Словяне. Но какво и да е на Шлецерово понятіе, никой до сега не обърналъ вниманье си за това нѣколкомилионное племе.